

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8Tos/20/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8714010362
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Mozner
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8714010362.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Emila Dubňanského na neverejnom zasadnutí konanom dňa 7. júla 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. poriadku zamietla sťažnosť obhajcu odsúdeného V. M. proti uzneseniu Okresného súdu Poprad z 23. apríla 2015, sp. zn. 4Nt/13/2014.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením podľa § 399 ods. 2 Tr. poriadku Okresný súd Poprad zamietol návrh odsúdeného V. M. na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 0T/138/2013.

V odôvodnení tohto uznesenia okresný súd vyslovil názor, že nezistil podmienky uvedené v § 394 ods. 1 Tr. poriadku, pričom odsúdený na výzvu na doplnenie svojho návrhu na povolenie obnovy konania o konkrétne skutočnosti a dôkazy, ktorými by bol podporený jeho návrh na obnovu konania, vôbec nereagoval. Návrh obhajcu na výsluch policajta, ktorého označil odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania, okresný súd odmietol ako nadbytočný, pretože keď bol vypočúvaný povereným policajtom 2. novembra 2013 ako zadržaný, spáchanie skutku priznal a jeho spáchanie oľutoval. Zápisnicu o svojom výsluchu podpísal a do zápisnice vyhlásil, že jej obsah je v súlade s jeho výpoveďou, a preto nežiada opravu zápisnice, ani jej doplnenie. Po podaní obžaloby bol opätovne vypočutý sudcom pre prípravné konanie 4. novembra 2013, pričom skutok priznal a oľutoval jeho spáchanie. Následne mu bol doručený trestný rozkaz, pričom po oboznámení sa s jeho obsahom sa vzdal práva podať odpor. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť 4. novembra 2013 a v ten istý deň bol nariadený výkon uloženého trestu odňatia slobody a odsúdený bol do jeho výkonu dodaný. Okresný súd tak zvýraznil, že v tomto smere všetky listiny, nachádzajúce sa v spise Okresného súdu Poprad sp. zn. 0T/138/2013 boli odsúdeným podpísané a dá sa tak predpokladať, že mal prístup k všetkým listinám, mal možnosť sa s nimi oboznámiť a vyjadriť sa k nim.

Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podal proti nemu obhajca odsúdeného V. M. sťažnosť. V dodatočne predložených písomných dôvodoch namietal, že hoci odsúdený odôvodňoval návrh na obnovu konania podaním z 18. júla 2014 jednak tým, že trest považuje za neprimeraný a jednak tým, že policajný orgán ako aj sudca pre prípravné konanie, ktorí vec vybavovali, ho uviedli do omylu, pri vykonávaní úkonov bol pod psychickým nátlakom a dokonca, že pri vyšetrowaní bol v stave opilsti, tak na týchto skutočnostiach v plnej miere trvá.

Krajský súd v Prešove ako nadriadený súd na podklade uvedenej sťažnosti, ktorá bola podaná oprávnenou osobou včas, preskúmal v súlade s § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť obhajcu odsúdeného nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že odsúdený bol z výkonu uloženého trestu odňatia slobody prepustený 1. novembra 2014, pričom z opakovaného zisťovania jeho pobytu vyplynulo, že ide o bezdomovca. Okresný súd dospel k napadnutému uzneseniu po tom, čo opatrením z 13. marca 2015 rozhodol, že proti odsúdenému V. M. vykoná konanie proti ušlému podľa § 358 ods. 1 Tr. poriadku. Ustanovil preto odsúdenému obhajcu a upovedomenie samotného odsúdeného v dostatočnej lehote zverejnil na úradnej tabuli konajúceho súdu. Obhajca mal dostatočný priestor na obhajobu práv odsúdeného a po vykonaní vo veci potrebných dôkazov na verejnom zasadnutí možno konštatovať, že súd plne rešpektoval právo odsúdeného na obhajobu. Zákonným postupom tak okresný súd získal dostatočný podklad pre rozhodnutie, náležitým spôsobom ho vyhodnotil a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Krajský súd sa s nimi stotožnil a odkazuje v podrobnostiach na dôvody napadnutého rozhodnutia.

Krajský súd v Prešove zdôrazňuje, že v prípadoch, ktoré sa skončili právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, je rozsah prieskumnej povinnosti daný ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku, a teda sa preskúmava to, či vyšli najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V predmetnej veci podal odsúdený návrh na povolenie obnovy konania skončeného trestným rozkazom Okresného súdu Poprad zo 4. novembra 2013, sp. zn. 0T/138/2013, ktorým bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere šesť mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia po tom, čo bol sudcom pre prípravné konanie v prítomnosti zapisovateľky a príslušného prokurátora po zákonom poučení vypočutý a po jeho právoplatnosti bol výkon uloženého trestu nariadený. Zo zápisnice o tomto výsluchu vyplýva, že odsúdený výslovne priznal spáchanie skutku, ktorý sa mu kládol za vinu, jeho spáchanie oľutoval. Žiadne skutočnosti uvádzané odsúdeným, ktoré by svedčili o tom, že bol konajúcim sudcom pre prípravné konanie uvedený do omylu, krajský súd v rámci svojej prieskumnej povinnosti nezistil. K rovnakému zisteniu dospel krajský súd aj po preskúmaní zápisnice o výsluchu odsúdeného z prípravného konania, keď bol 2. novembra 2013 vypočutý povereným príslušníkom Policajného zboru por. Mgr. W. S.. Podľa odsúdeného mal ho tento policajt stále účelovo uvádzať do omylov a pod silným psychickým nátlakom ho mal nútiť podpísať poučenie a pri vyšetrovaní mal byť odsúdený v stave opilosti. Ani v tomto smere krajský súd nezistil prítomnosť skutočností či dôkazov, ktoré by odôvodňovali povolenie obnovy pôvodného konania.

Subjektívny názor odsúdeného na primeranosť uloženého trestu nie je sám osebe skutočnosťou predpokladanou ust. § 394 ods. 1 Tr. poriadku. Uvedené ustanovenie Trestného poriadku rovnako vyžaduje prítomnosť skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Krajský súd považuje za nepochybné, že návrh obhajcu odsúdeného na vypočutie por. Mgr. W. S., ktorým zároveň odkazuje na odsúdeným udávané skutočnosti, nemôžu do veci vnieť nové a zároveň v zmysle § 394 ods. 1 Tr. poriadku významné údaje. S otázkou ich hodnotenia pre potreby rozhodnutia o návrhu na povolenie obnovy konania sa výstižne vysporiadal okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia. V tomto smere, ani podľa názoru krajského súdu, nejde o dôvody, ktoré by zakladali potrebu povolenia obnovy konania ako mimoriadneho opravného prostriedku.

Na základe uvedeného krajský súd sťažnosť obhajcu odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.